

СЬОГОДНІ

25 квітня, 2012, середа № 4 (140)

Перспектива є

Про сьогоднішній Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В.А. Лазаряна у розмові з редактором газети «ДНТ сьогодні» Ларисою Марценюк та головою Студентської ради Оксаною Гололобовою розповів ректор університету, професор О. М. ПІШНЬКО.

Л. Марценюк: Олександр Миколайовичу, розкажіть, будь-ласка, чим сьогодні «живе» найпотужніший в Україні транспортний вуз?

О. Пішнько: ДНТ має надзвичайно багату історію, традиції якої знаходять відгук у серцях майже 70 тисяч його випускників. Багато з них приїжджають у першу суботу липня кожні п'ять років із різних куточків СНД та навіть з інших країн, щоб поспілкуватися зі своїми однокурсниками, викладачами, згадати студентські роки.

Незважаючи на значний вік (рік заснування – 1930), університет з кожним роком, можна сказати, розквітає і молодіє: колектив поповнюється новими талановитими науковцями, з'являються нові лабораторії. До речі, нещодавно ми отримали сертифікат на проведення випробування всієї залізничної техніки, яка працює в СНД. Це дає можливість університету заробити додаткові кошти та поповнити матеріальну базу сучасним обладнанням. Тільки в цьому році наш університет уклав господарські договори з вітчизняними та закордонними компаніями на суму близько 20 мільйонів гривень. Безумовно, в цьому залягає і студенти.

На сьогодні ДНТ з трьохсот українських вузів входить у двадцятку найкращих. Наше завдання – прогресувати в майбутньому. У першу чергу, на базі провідних шкіл, які були започатковані провідними вченими. Наприклад, **Всеволод Арутюнович Лазарян** – вчений, який заснував нові напрямки в загальній механіці деформованого твердого тіла. Він – засновник Дніпропетровської школи механіків.

Особливістю Лазаряна як вченого було вміння передбачати шляхи розвитку науки і техніки. Наприклад, задовго до широкого розповсюдження обчислювальної техніки в країні В. А. Лазарян звернув увагу на необхідність використання обчислювальних машин у наукових дослідженнях та навчальній роботі. Він створив в інституті першу в місті лабораторію аналогових обчислювальних машин.

Михайло Наумович Гольдштейн – один із фундаторів вітчизняної механіки ґрунтів. Він створив першу в Україні науково-дослідну лабораторію механіки ґрунтів. Ім'я цього вченого стало відомим всьому світу. Без консультації вченого не велось будівництво жодної великої гідропорути, індустріального гіганта. До речі, ще у 1966 році колектив кафедри «Основи та фундаменти» під керівництвом Михайла Наумовича поставив в конкретну науково-дослідну площину питання про будівництво метрополітену в Дніпропетровську. Була запропонована схема тунелів, яка і лягла в основу запропонованої вже у 1980-му році спеціалістами проектного інституту.

Василь Миколайович Тверітін був першим деканом механічного факультету. Він керував проектуванням та будівництвом найпотужнішої в СРСР пересувної лабораторії для дослідження роботи локомотивів. За його ініціативою 100% студентів захищали реальні дипломні проекти на замовлення виробництва. Студентські доробки з відяністю запроваджувалися в життя.

Микола Романович Ющенко поєднував якості талановитого викладача фізико-математичних дисциплін та висококваліфікованого

Під час інтерв'ю

інженера-залізничника. На чолі з Ющенко колектив науковців кафедри «Станції та вузли» створив єдиний технологічний графік залізничні і промислового підприємства. Він – один із авторів розробки проєктів великих сортувальних гірок на станціях Чита, Шевченко, Ховріно, Оренбург.

У 1958 році за пропозицією В. А. Лазаряна М. Р. Ющенко був призначений начальником ДНТУ. Йому подобалося комсомольське гасло: «ДНТ будемо своїми руками!». Тоді методом народного будівництва споруджувалися два житлових будинки, геодезичний полігон, стадіон, басейн, тир ДНТУ.

Микола Герасимович Бондар – колишній декан мостового факультету. Він був ініціатором створення у 1958 році єдиної в СРСР науково-дослідної лабораторії динаміки мостів. Міністерство шляхів сполучення СРСР доручило провести динамічні випробування всіх тимчасових залізничних мостів на Байкало-Амурській магістралі. А коли до греблі Дніпрогес був добудований міст, то крапку в його будівництві поставила саме ДНТівська лабораторія.

Зважаючи на досягнення видатних вчених ДНТУ, виникла ідея запровадити іменні стипендії. Наші найкращі студенти отримують іменні стипендії Президента України, Кабінету Міністрів України, Міністерства інфраструктури, видатних вчених, а також органів місцевого самоврядування. Іменні стипендії – це оцінка здібностей студентів в тій чи іншій сфері. Це стимулює студентів удосконалюватися в певному напрямку. Безумовно, студентом, який отримує іменну стипендію, пишається і родина, і школа.

О. Гололобова: Чи планується розширити коло іменних стипендіатів? Наприклад, введення іменних стипендій видатних випускників?

О. Пішнько: Так, за ініціативою студентської ради вже найближчим часом буде розроблено Положення і введено в дію преміювання найкращих студентів стипендіями імені випускників ДНТУ – колишніх та нинішніх Генеральних директорів Узкрзалізниці та Міністрів транспорту і зв'язку (Олійник Б. С., Железняк Л. Л., Слободян А. В., Корнієнко В. В., Науменко П. П., Мельничук В. О., Костюк М. Д., Козак В. В., Костюченко Л. М.).

Л. М.: Яким критеріям повинен відповідати студент, щоб отримати іменну стипендію?

О. Пішнько: Не всі стипендії повинні обмежуватися відмінним навчанням студентів. Потрібно також відзначати студентів із організаційними здібностями, а також тих, хто активно займається науковою діяльністю, бере участь у конференціях, має публікації, винаходи. Вважаю, що саме колектив кожної кафедри повинен працювати над тим, щоб таких студентів було якомога більше.

Л. М.: Які ще переваги навчання у ДНТі?

О. Пішнько: Мета ректорату – створити найбільш сприятливі умови, щоб випускники університету мали змогу конкурувати на ринку праці. Наші випускники затребувані – попит на наших спеціалістів значно перевищує випуск. Ми гарантовано надаємо випускникам перше робоче місце, а Ви розумієте, наскільки це важливо в наш складний час.

Серед переваг нашого університету – можливість отримання двох дипломів за різними напрямками, а також диплом магістра за напрямком «Інтероперабельність/ Безпека/ Сертифікація» та «Інтелектуальні транспортні системи» європейського зразка та працювати у країнах Єврозонозу.

О. Г.: Олександр Миколайовичу, розкажіть, будь-ласка, про свої студентські роки.

О. Пішнько: Після закінчення школи у Магдалинівці я вирішив стати інженером-механіком. Приїхав до Дніпропетровська, успішно склав екзамен і вступив на механічний факультет ДНТУ. Як і багато студентів того часу, підробляв. Спочатку працював робітником мехколонни №5 тресту «Південенергобуд». Потім влаштувався лаборантом кафедри будівель і будівельних матеріалів. Там зустрів своїх майбутніх вчителів В. Г. Зазимко та Б. В. Гусєва.

Брав активну участь у розробці й запровадженні у виробництво нових вібраційних машин. У 1979 році захистив кандидатську дисертацію, тема якої стосувалася удосконалення технологій виробництва залізобетонних виробів. Одна із значних проблем штучних споруд – це процес старіння бетону. В умовах агресивного середовища, постійного механічного впливу, проникнення у бетонне тіло води споруди (особливо транспортні) інтенсивно руйнуються. Постало питання якісного проведення ремонтно-відбудовних робіт. Було проведено сотні експериментів з дослідження різних бетонних заповнювачів, поведінки бетонів в умовах високих і низьких температур, значного навантаження і вібрації. Результати досліджень надруковані приблизно в 400 наукових публікаціях, а також у монографії «Підводне бетонування та ремонт штучних споруд». Докторську дисертацію з цього напрямку я захистив вже у 2002 році. Зараз у сфері моїх наукових інтересів питання впровадження швидкісного руху, підвищення безпеки руху на залізничному транспорті, реформування галузі та інше.

Л. М.: І наостанок: що Ви побажаєте школярам, які зараз вагаються перед вибором майбутньої професії?

О. Пішнько: Бажаю найти кожному справу по душі, адже саме тоді людина буде і сама відчувати задоволення і суспільству приносити користь!

У тексті використані матеріали з книги А. І. Куліша «Легенди ДНТУ».

Іменна стипендія! Звучить гордо і солідно! Людина, яка досягла певних вершин у навчанні, якійсь сфері діяльності і отримала винагороду. Справедливо! Відчуваєш у собі сили для таких подвигів? Пам'ятай: все в твоїх руках. Наш університет з великим задоволенням заохочує активних, розумних людей. Якщо ти розумний, вчишся на відмінно, талановитий чи займаєшся наукою, іменні стипендії саме для тебе!

Дерзай і в тебе обов'язково все вийде!!!

Іменна стипендія Президента України

Іменна стипендія Президента України призначається студентам вищих навчальних закладів та аспірантам, які найбільш відзначилися в навчальній та науковій діяльності. Кандидати на отримання стипендії висуваються Вченими радами вищих навчальних закладів.

Таку стипендію отримали два обдарованих студента: Музикін Михайло Ігорович і Токарев Сергій Олександрович.

Музикін Михайло, студент 441 групи, є досить активною людиною, встигає все! По-перше, на його рахунок участь у багатьох наукових конференціях, в тому числі і в Дванадцятій московській конференції з «Безпеки руху поїздів». По-друге, він бере активну участь у житті університету. Хлопець є координатором факультету УПП в університетському штабі провідників, профформом групи і займає посаду техника 3 категорії в ДПТі. Велику роль у своєму житті приділяє науці і планує пов'язати своє майбутнє саме з нею. Хоча, як і багато студентів, мріє про буденні речі: міцну сім'ю, затишний будинок і усміхнених дітлахів.

Сергій Токарев, студент 551-М групи, досить серйозний, відповідальний, чітко знає чого хоче від життя. Він у захваті від обраної спеціальності, займається науковою діяльністю та бере безпосередню участь у різних наукових експериментах на своїй кафедрі. Після закінчення п'ятого курсу збирається вступити до аспірантури. Хлопець всебічно розвинений, займається спортом, має другий юнацький розряд з волейболу, цікавиться мистецтвом. У вільний від навчання час відвідує театр одного актора «Крик» та залюбки читає.

Іменна стипендія Кабінету Міністрів

Кандидати на здобуття іменної стипендії Кабінету Міністрів України висуваються з числа студентів-відмінників та аспірантів, які найбільш відзначилися у навчальній та науковій роботі, беруть активну участь у громадському житті навчального закладу, мають високий культурний рівень.

Володарем цієї стипендії є розумний та талановитий хлопець Веселовський Сергій, студент 948 групи факультету «Технічна кібернетика». За своєю натурою Сергій – дуже цілеспрямована людина, завжди наполегливо йде до поставленої мети. Він має багато інтересів, одним з яких є читання (особливо фантастика). Сергій займає дві відповідальні посади у своєму колективі – вінстароста блоку туржойтки та староста групи.

Іменна стипендія Верховної Ради України

Стипендія Верховної Ради України призначається студентам вищих навчальних закладів освіти усіх рівнів акредитації, які найбільш відзначилися в навчальній та науковій роботі.

Володарем цієї стипендії є студент 347 групи «Механічного факультету» Каденчук Євгеній. Хлопець досить серйозно та відповідально ставиться до спеціальності, яку обрав, адже вважає, що саме цим буде займатися у майбутньому. На його рахунок безліч доповідей, участь у багатьох наукових конференціях та олімпіадах. А у вільний час Євгеній полюбить грати на гітарі. Він каже, що це допомагає йому по-справжньому відпочити: «У що мить кожна частинка моєї душі зривається у далеку безодню, туди де чути лише звуки...»

Іменна стипендія видатних вчених

З метою увіковічення пам'яті видатних вчених, які зробили значний внесок у становлення та розвитку ДПТУ, в університеті кращим студентам призначаються іменні стипендії. Їх отримують студенти 2-6 курсу, які навчаються тільки на «відмінно» та «добре», беруть участь у дослідницькій роботі, громадському житті університету, є дисциплінованими та ініціативними. Кандидати на отримання стипендії висуваються Вченими радами факультетів. Призначення іменних стипендій здійснюється двічі на рік. У 2 семестрі 2011/2012 н. р. стипендіантами стали:

Петросян Наталія Костянтинівна, студентка 131 групи факультету «Мости та тунелі»

Отримувати іменну стипендію ім. М. Г. Бондара. Микола Герасимович – учень академіка В.Лазаряна, доктор технічних наук, професор, був деякий час деканом факультету «Мости та тунелі» та завідувачем кафедри «Мости та конструкції». Розвинув школу динаміки мостів, вніс значний розвиток у нелінійну механіку. Під його керівництвом підготовлено більше 60-ти кандидатів і докторів наук. У 1979 році Миколу Герасимовича обрали дійсним членом Академії наук України.

Наталія дуже серйозно та відповідально ставиться до навчання, особливо цікавлять дівчині точні науки. «Проектування мостів і транспортних тунелів є складною, але важливою галуззю будівництва», – говорить Наталія. Але ж на навчання не закінчується коло інтересів дівчини. Вона захоплюється малюванням, моделюванням одягу, в'язанням. У майбутньому мріє вивчити кілька іноземних мов і подорожувати Європою.

Євчук Іван Олегович, студент 243 групи факультету «Електрифікація залізниць»

Отримувати іменну стипендію ім. Н. М. Федіченка. Нікандр Михайлович – перший директор ДПТУ. Саме він, зробивши ДПТ надударним будівництвом, домігся того, що вже у 1930 році інститут запрацював. Першими викладачами ДПТУ він запросив відомих вчених Локшина А. С., Винокурова М. В., Писаржевського Л. В. та інших. Зараз на фасаді ДПТУ укріплена меморіальна дошка з бюстом Федіченка Н. М., який дивлячись добрими очима на молодих ДПТівців начебто промовляє: «Вчиться так, щоб марка ДПТУ завжди високо цінувалася не тільки в нашій країні, а й у світі».

Євчук Іван – напрощод обдарована людина, який вдається на відмінно, а й бути справжнім лідером серед студентів факультету «Електрифікація» та старостою свого гуртожитку. Намагався бути одним із кращих у усьому Іван навчився ще в технікумі, який закінчив з червоним дипломом. В інтересах хлопця неабияке місце посідає спорт, а саме єдиноборства та футбол, в який грає зі шкільної лави. Мріє про створення міцної та люблячої родини, а також про посаду... президента України!

Овчаренко Ганна Павлівна, студентка 246 групи факультету «Електрифікація залізниць»

Отримувати іменну стипендію ім. С. Й. Конашенка. Сергій Йосипович – учень академіка В.Лазаряна, доктор технічних наук, професор. Він пройшов шлях від асистента до завідувача кафедри будівельної механіки, деякий час очолював науково-дослідний сектор, виконував обов'язки проректора з навчальної роботи. Фахівець в області опору матеріалів та застосування сплайн-перетворень в задачах механіки, Сергій Йосипович став символом кращих традицій викладацького складу ДПТУ.

Овчаренко Ганна встигає вчитися на відмінно, брати активну участь у житті університету, займається плаванням і бути членом команди університету з водного поло. Впродовж тривалого часу Ганна досить успішно цікавиться танцями, є учасником всіх заходів «Студентська весна», які проводилися протягом її навчання. Дівчина всебічно розвинена, обіймає посаду заступника голови профспілкового комітету свого факультету і є старостою блоку у гуртожитку.

Мрочко Олександр Володимирович, студент 342 групи факультету «Механічний»

Отримувати іменну стипендію ім. В. М. Твердіна. Василь Миколайович – доктор технічних наук, професор, фактично перший декан механічного факультету. Видатний вчений та педагог в області локомотивного господарства, він у 1937 році керував проектуванням та будівництвом найпотужнішої пересувної лабораторії для дослідження роботи локомотивів і присвятив понад 150 наукових праць конкретним питанням локомотивної техніки та технології використання палива.

Мрочко Олександр – талановитий хлопець та чудовий організатор. Сашко відданий на сто відсотків справі, якою займається, навчанню. Він залюбки вивчає нові аспекти своєї спеціальності. До впадоби хлопцю також легка атлетика, майже кожен день його можна побачити у спортзалі гуртожитку механічного факультету, старостою якого він є. Окрім спорту, полюбить читати, особливо про нові відкриття у сфері науки.

Стипендія Вченої ради університету

Студенти нашого університету також отримують стипендію Вченої ради. Мало хто знає, що це за стипендія і за які заслуги її отримують. Тому невеличке пояснення не завадить.

Отже, Вчена рада є колегіальним органом університету. Вона утворюється строком на сім років і призначається для вирішення поточних завдань діяльності університету. Вчену раду очолює її голова – ректор. До складу Вченої ради входять за посадами проректори, декани факультетів, директори інститутів, головний бухгалтер, учений секретар, керівники органів самоврядування університету.

Стипендії Вченої ради університету призначаються студентам 3 – 5 курсів, які навчаються тільки на «відмінно» та «добре» (середній бал 4,5 і більше), з метою підвищення життєвого рівня і захоплення за успіхи в навчанні, участь у громадській, спортивній та науковій діяльності.

Подивіться самі на наших студентів-стипендіантів. Можливо ви з ними знайомі або просто зустрічалися у коридорах, але не мали уявлення, чим живуть ці талановиті, працьовиті та яскраві молоді люди, які є гордістю нашого університету!

Бондар Яків (МТ 141 гр.) – обдарована особистість. Вивчає англійську мову, полюбляє готувати щось смаченьке (особливо м'ясо), цікавиться слек-

лайном (slackline) – вид канатоходження. Яків дуже любить читати, особливо фантастику, та ще й англійською мовою! На майбутнє в нього грандіозні плани, але поки що це таємниця. Вважає, що в 25 років можна вже створювати сім'ю, але до цього часу треба ще багато працювати над собою і багато чому навчитися.

Новосад Юрій (Е 238 гр.) – не просто розумний, а й талановитий. Грає на гітарі та співає, отже його часто можна побачити на творчих концертах університету. Також захоплюється психологією. Юрій вважає, що ДІП – найкраще місце, де можна реалізуватися. Мріє про власну музичну групу і хоче бути гарним спеціалістом у майбутньому.

Лейба Олександр (Е 251 гр.) – справжній хлопець, бо найбільше його цікавлять новинки техніки. Три роки улітку працював машиністом, був навіть головою помічників машиніста. Говорить, що у зв'язку із навчанням має дуже мало часу для захоплення, та все ж іноді любить ходити до театру. У майбутньому хоче працювати на роботі, де можна отримувати задоволення і мати кар'єрний ріст.

Діденко Тетяна (Е 239 гр.) – дуже скромна, тиха, у той же час весела, дружлюбна дівчина. Її посмішка і організаторські здібності допомагають їй бути старостою групи. Через навчання вона майже зовсім не має вільного часу, тому що після занять допомагає своєму брату, що вчиться у третьому класі, з уроками. Тетяна розкрила нам секрет, що мріє після закінчення університету залишитися працювати на кафедрі. Також вона має наукову роботу під назвою «Термічний износ полозота приємника».

Правдун Євген (М 347 гр.) – має хобі – велосипедний спорт, шахи, колекціонування антикваріату, активний туризм, саморозвиток, читання книжок (перевагу

науково-популярній літературі, європейській та російській класиці, літературі з саморозвитку). Захоплюється автокласикою, класичною та рок-музикою, двоколісною технікою. Серед його наукових робіт – розробка автоматизованого електроннемоприводу моделі одноковшового екскаватора під керівництвом Главацького Казимира Цезаревича.

Давиденко Ігор (М 357-М гр.) дуже любить готувати різні страви, змінювати рецепти за своїм смаком, експериментувати (це відволікає його від буденних справ та навчання). Але також у вільний від навчання час із задоволенням читає різні наукові статті про новинки в техніці. Мріє працювати викладачем, але після здобуття досвіду на виробництві, щоб мати змогу передати наступним поколінням якісні знання.

Казмали Оксана (М 321 гр.) у вільний час читає книги українських письменників, особливо захоплюється п'єсами І. Карпенко-Карого. Провести час із друзями, прогулюючись на березню Дніпропетровську – найкращий для неї відпочинок. Мріє працювати за улюбленою спеціалізацією та побачити світ.

Матвієнко Христина (УПП 430 гр.) – дуже гарна і яскрава дівчина. Навчання забieraє майже увесь час, тому, коли знаходиться можливість відпочити, Христина надає перевагу активному відпочинку. Також полюбіла ходити на різні художні виставки. Цікавиться гончарним ремеслом, бо вважає що це один із цікавих способів, якими молодь може культурно розвиватися у наш час.

Дзюба Світлана (ОБЗ 552-М гр.) – цікавиться багатьма речами, а саме фотографією, музикою, живописом, спортом, зокрема волейболом (навіть грала у волейбольній

команді ДІПУ). Любить читати. Детективи та романи – це її. Має багато друзів, кохану людину і чудову родину. Проводить з ними велику частину свого вільного часу.

Андрасюк Анастасія (ПЦБ 641 гр.)

Відповідальність, працьовитість поєднуються з веселим, жвавим характером. Захоплюється туризмом, плаванням, комп'ютерними технологіями, дуже любить тварин. Брала участь в олімпіадах з різних предметів, виступала на конференціях, проводила соціологічне дослідження на тему «Велика Вітчизняна війна». У майбутньому вона прагне стати хорошим, затребуваним фахівцем.

Шрам Оксана (ПЦБ 631 гр.) – відмінниця, талановита студентка нашого університету. Захоплюється малюванням, в'язанням. Дуже любить тварин, має вдома не тільки kota та собаку, але й маленького кролика. Майже жодна конференція з таких предметів як будівельна техніка, фізика, філософія, українська мова (зайняла 2-е місце у Всеукраїнській олімпіаді з української мови) не пройшла повз Оксану. Мріє стати професіоналом у своїй справі і приносити користь людям.

Жмурко Оксана (ЕМТ 743 гр.) – відповідальна, цілеспрямована особистість.

Оскільки вона є головою КССМ на факультеті, старостою у групі, з вільного часу у неї мало, хобі як такого немає (уранці йдеш, увечері приходиш), вихідні йдуть на відновлення душевної і фізичної рівноваги після важкого робочого тижня. Ксенія також працювала, але, на жаль, поєднувати роботу, навчання і Комітет дуже важко, тому їй довелося вибирати. Вибір був на користь Комітету. І вона зовсім не жалкує про це, адже робота зі студентами дає їй необхідний досвід та навички, які стануть у пригоді в майбутньому. Відносно своєї мрії, Ксенія прагне бути успішною, коханою, затребуваною.

Карпенко Анастасія (ТК 942 гр.) – обожаю танцювати, відпочивати на природі, читати художню літературу про життя та кохання, активно бер

участь в університетських конкурсах студентської самодіяльності. Ця щира дівчина любить допомагати людям. Намагається жити сьогодишнім днем та вважає, що усе, що ти робиш у своєму житті, обов'язково тобі повернеться. Насті дуже подобається її спеціальність, бо вона надає можливість навчитися створювати маленькі дива – програми. У майбутньому вона хоче побачити себе досвідченим та затребуваним фахівцем у сфері ІТ-технологій.

Подгорна Яна (ТК 941 гр.) – мрійлива і романтична дівчина. Навчається та вже працює за спеціальністю. У вільний від навчання та роботи час займається спортом, обожаю спілкуватися за місто на свіже повітря, кататися по стежках соснового лісу на конях, квадроциклі, велосипеді.

Бухтіярова Катерина (ТК 941 гр.) – у вільний від навчання час працює в компанії по розробці веб-застосунків тестувальником. Вільний від навчання і роботи час любить проводити з друзями і сім'єю, малювати, танцювати, просто гуляти на свіжому повітрі, забувши про повсякденні турботи. У найближчому майбутньому хоче поліпшити свої знання в області програмування і стати спеціалізованим працівником у цій сфері.

Зайцев Андрій (ЛФ 835 гр.) має хобі – футбол та баскетбол. Ще у школі грав за футбольну і баскетбольну команди, виступав у їх складі на багатьох турнірах. У вільний час любить читати книги сучасних українських письменників, але лише ті, з яких можна почерпнути щось цікаве, наприклад, твори на історичну тематику, детективи і просто пізнавальну літературу. Після закінчення навчання планує працювати на благо Укрзалізничної, як і його старший брат, Тарас, який, до речі, також закінчив наш університет.

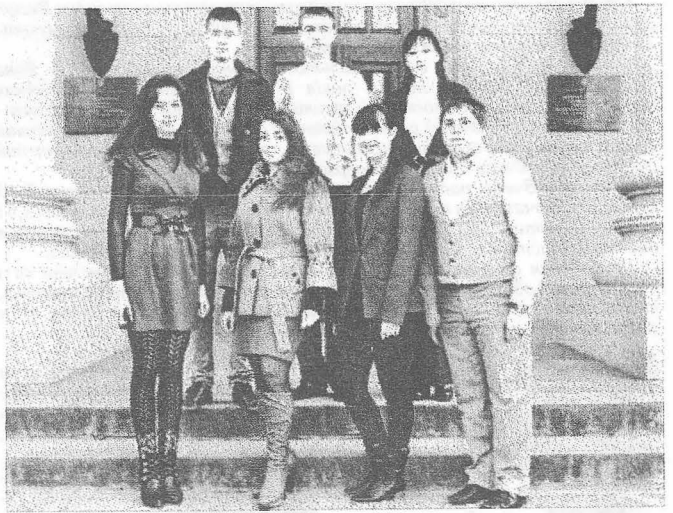

Стипендія Григорія Миколайовича Кірпи

Слово студент уже традиційно асоціюється із рядом специфічних академічних понять, таких як сесія, залік, університет, пари і, звісно, стипендія. Не всі знають, що, крім звичайної та підвищеної стипендії, ще існують соціальні та іменні стипендії.

Є люди, які проживають довге життя та згодом їх імена ніхто не пам'ятає. Інші можуть прожити два чи три десятиліття років, а їх імена знатиме кожен. Деякі імена мають велике значення для певного кола людей. Для студентів ДНУЗТ таким є ім'я Григорія Миколайовича Кірпи. Він відомий не лише як інженер-транспортник, кандидат технічних наук, генеральний директор Державної адміністрації залізничного транспорту України з 2000 по 2004 роки, але й як людина, пам'ять про яку залишилася назавжди в серці кожного залізничника. Наш університет шанував його ім'я наданням іменної стипендії кращим студентам.

Ця стипендія надається студентам 3-5 курсів усіх спеціальностей, котрі навчаються на «відмінно» та «добре» (але середній бал не нижче ніж 4,8), мають наукові здобутки або проявили себе у суспільному житті університету. Кандидати на її отримання висуваються Студентською радою і затверджуються Вченою радою університету. На кожний семестр призначається 9 стипендій, по 1 на кожен факультет.

коло його інтересів: навчання, наукові дослідження, подорожі і, безумовно, шалене студентське життя. Після закінчення університету бажає залишитися вірним йому. Хлопець мріє стати висококваліфікованим викладачем і ділитися розумом та досвідом з підростаючим поколінням. Іван сам по собі натура творча. Закінчив музичну школу. Вважає, що його життя було б сірим та буденним без гри на гітарі, баяні та співів. Він полюбляє бути в гармонії з природою, віддає перевагу зеленому туризму.

Процик Володимир Володимирович. Студент 4-го курсу факультету МТ. Гр. 141

Він заслужив цю нагороду, бо має глибокі системні знання, ерудованість, творчий, критично мислячий, відповідальний та старанний. Володимир – студент, який завжди задає питання, а це кожному викладачу приємно. Він сумлінний, допитливий і готовий до ведення діалогу. І взагалі з ним приємно спілкуватися. Хлопець встигає і навчатися, і працювати, і жити сімейним життям. Так, він нещодавно одружився. Володимир зараз працює над доповіддю «Вплив сучасних навантажень на несучу здатність пальців для уніфікованих блочних опор тимчасових мостів».

Студент у захопленні від своїх викладачів, які володіють секретами професійної майстерності та широким діляться своїми знаннями з усіма бажаючими, а особливо з тими студентами, кому це дійсно цікаво і хто прагне теоретичні знання підкріпити практичними напрацюваннями.

Рейх Олена Миколаївна. Студентка 5-го курсу факультету Е. Гр. 255-М

З першого курсу і до сьогодні є старостою групи. За роки навчання в університеті проявила себе успішно, старанно і відповідально. Активно займається науковою роботою, пише статті, бере участь у конференціях, конкурсах. Дівчина уміє не лише аналітично, а й творчо мислити, адже вона у вільний від навчання час займається вивченням іноземних мов, таких як англійська та французька. Олена, окрім навчання, присвячує себе спорту.

Займається легкою атлетикою, грає в баскетбол. У свої юні роки вже встигла шалено закохатися. Свідченням тому є обручка на безіменному пальці. Так! Дівчина одружена.

Сидоренко Ганна Сергіївна. Студентка 4-го курсу факультету М. Гр. 340-В

Дівчина має високий рівень самоорганізації, самодисципліни, у неї є досягнення у сфері науки, вона вимоглива до себе, до свого інтелектуального розвитку, постійно займається підвищенням рівня своєї компетенції та обізнаності. У майбутньому планує продовжити займатися науковою діяльністю і розвитком своїх особистих і професійних якостей. За період навчання в університеті

брала активну участь у проведених студентських навчальних, науково-дослідницьких, культурно-масових заходах. Дівчина небайдужа до домашніх тварин. Вдома має лагідну кішечку та вірного пса.

Овчаренко Ольга Володимирівна. Студентка 4-го курсу факультету УПП. Гр. 441

Вона зовсім не сподівалася отримати іменну стипендію, зокрема ім. Г. М. Кірпи, оскільки вважає, що навчатися потрібно не заради грошової винагороди, а заради того, щоб збагатити вітчизняну науку новими відкриттями. Вона глибоко переконана, що всі, хто пов'язаний з діяльністю ВНЗ (викладачі чи студенти), повинні ставити собі за мету досягнення значних наукових вершин на шляху до вирішення проблем світу в цілому. З кожним роком навчання у ДНУЗТ вона все глибше усвідомлює, що хоче присвятити життя науковій діяльності. Дівчина говорить: «Мені дуже хотілося б працювати пліч-о-пліч з викладачами кафедри, які за роки навчання стали наставниками і з яких можна брати приклад».

Панченко Іван Валерійович. Студент 3-го курсу факультету ОБЗ. Гр. 532

Надання стипендії ім. Г. М. Кірпи стало справжньою несподіванкою. Він навіть не думав, що колись буде отримувати іменну стипендію. Його життєве кредо – визначити мету та досягти її. Успіхи в навчанні не були головною метою в житті. Йому цікаво дізнаватися щось нове, і навчання в ДНУЗТ сприяє цьому. Університет розширив

Козаченко Єгор Олексійович. Студент 3-го курсу факультету ПЦБ. Гр. 631

Людина, для якої ДНУЗТ – не лише спосіб здобути вищу освіту, а й можливість отримати від життя все по максимуму. У чому він тільки себе не пробував і як тільки себе не проявляв! Окрім навчання, хлопець займається ще й творчим розвитком. По-перше, жодна Студвесна не проходить без його участі. По-друге, талановитий хлопець здобув славу далеко за межами університету. У вільний від навчання час Євген відвідує кіно-школу «Чарлі» та музичну школу «HORIZMA». Не дивлячись на свої юні роки, він вже встиг знятися у пробному ролик «Football UA». Також був активним учасником розважальної телерадіо «Караоке на майдані», музикального шоу «Х-фактор» та проекту «Україна має талант».

Рогожина Ірина Олегівна. Студентка 2-го курсу факультету ЕМТ. Гр. 721

Дівчина дуже гарно вчиться, бере активну участь у наукових конференціях, захищаючи честь факультету. Вона захоплюється іноземними мовами. Оволодівати новими знаннями – це для неї, як потреба дихати. Маючи гарну фонову підготовку та вільно володіючи англійською, дівчина успішно реалізує свої бажання. Отримує насолоду від безперервного читання психологічних книг, а також ще здавна цікавиться моделюванням одягу. Високий рівень знань, які отримують студенти, уважне, відповідальне ставлення викладачів до своїх підопічних, визнання досягнень студентів – усе це спонукає гарно вчитися і прагнути стати обізнаним фахівцем. Іра вірить, що досягти своєї мети можна лише щоденною сумлінною працею, незважаючи на перешкоди.

Веретенікова Антоніна Юріївна. Студентка 3-го курсу факультету ТК. Гр. 940-А

Серед причин вибору саме ДНУЗТ називає престижність університету, диплом та якісні знання і, звичайно, продовження сімейної традиції. Життя її батьків тісно пов'язане із залізницею. У дитинстві мріяла стати викладачем, але життя закрутило, смаки змінилися. Дівчину завжди вабало студентське містечко. Їй було цікаво побачити і відчути принади самостійного та невідомого, свого і багатьох інших людських життів, об'єднаних однією ідеєю – веселе студентське буття. Часу в дівчині обмаль, адже вона встигає і навчатися, і працювати. У вільний час виконує таку кропітку роботу, як вишивання бісером.

Дзондза Марія Василівна. Студентка 3-го курсу Львівського факультету. Гр. 834

Дівчина навчається у Львові, але, не дивлячись на це, просто у захваті від ДНУЗТ. Мріє отримати другу вищу освіту. У ній поєднуються зовсім несумісні риси: срудованість, серйозність та бажання пустувати, жіночність та пристрась до футболу. Вільний час її минає за грою в шахи та футбол. Марія радить кожному студенту бути більш активним, вірити у свої сили і пам'ятати, що студентські роки – це можливість самовираження та втілення своїх ідей у життя, яке потрібно прожити так, щоб завжди було що згадати.

Сидоренко Євген Віталійович, студент 351-М групи факультету «Механічний»

Отримує іменну стипендію ім. С. М. Кожевнікова. Сергій Миколайович – член-кореспондент академії наук, доктор технічних наук, заслужений діяч науки України, професор та авторитетний вчений у теорії механізмів та машин колишнього Радянського Союзу. Його роботи в галузі механізації та автоматизації виробництва давали величезний економічний ефект, сприяли підвищенню якості роботи металургійної, машинобудівної, транспортної промисловості. Скарбниця інженерної мудрості для викладачів та студентів – це його книга «Елементи механізмів».

Взагалі Євген у житті прагне до створення та реалізації чогось нового, що власне і стимулює його до роботи з механікою. Він скільки всього хотів би зробити, але на жаль часу замало. Саме про Євгена вислів: «У здоровому тілі здоровий дух». Він намагається увесь час підтримувати форму і саме тому ефективно займається спортом. За такими молодими людьми – майбутнє країни.

Дідечкін Тихін Олександрович, студент 430 групи факультету «Управління процесами перевезень»

Отримує іменну стипендію ім. В. А. Каблукі. Віктор Арапійович – з 1971 по 1997 роки був ректором ДПТУ. За цей час університет значно розбудувався, а кількість науково-дослідних лабораторій з 7 збільшилась до 16. За його ініціативою вперше в Україні була розроблена автоматизована система керування вищим навчальним закладом, комплексний, перспективний план соціально-культурного розвитку ДПТУ. Також він очолював комісію незалежних експертів Укрзалізниці, був співавтором розробки міждержавних документів у галузі транспортних зв'язків.

У своїй сім'ї Тихін продовжує традицію батька – пов'язав своє життя із залізницею, вступивши навчатися до ДНУЗТ. Це його світ – математичні формули, фізичні явища, оптичні прилади та програмування. Активна життєва позиція, відмінне навчання та веселі студентські роки – ось його сьогоднішнє. Він один із найрозумніших студентів свого факультету. Обожає викладачів, які терпляче відповідають на його численні «Чому?» Разом з викладачем займається розробкою схеми стрілочного переводу. У майбутньому Тихін бажає творити щось нове, необхідне та досконале.

Савіна Юлія Геннадіївна, студентка 430 групи факультету «Управління процесами перевезень»

Отримує іменну стипендію ім. М. Н. Гольдштейна. Михайло Наумович – професор, видатний вчений в галузі механіки ґрунтів, завідувач кафедри «Основи та фундаменти». У 1958 р. створив першу в Україні науково-дослідну лабораторію механіки ґрунтів, яка займала провідне місце в області створення приладів, методів і методик вимірювання деформацій ґрунтових підстав різних споруд. Автор 300 наукових праць, 11 монографій та декількох підручників, за якими й зараз ведеться підготовка спеціалістів-будівельників у ВНЗ України та зарубіжжя.

Для Юлії перші дні, тижні студентського життя були незабутніми. Свобода п'янила, новизна захоплювала: довжелезні коридори корпусу, величезні і величні лекційні аудиторії. Знайомство з викладачами – знову ж купа відчуттів. Але дуже швидко прийшло розуміння того рівня самовіддачі та роботи над собою, який необхідний, щоб гідно носити ім'я студента ДНУЗТ. Юлія дуже старанна, відповідальна особа. Саме тому її обрали старостою групи. Окрім навчання дівчина полюбить проводити час у веселих та шумних компаніях. Є активною фанаткою футболу.

Половина Станіслав Ігорович, студент 544 групи факультету «Організація будівництва залізниць»

Отримує іменну стипендію ім. М. А. Фрішмана. Моїсей Абрамович – професор, довгий час очолював кафедру «Колія та колійне господарство». У 1958 році за його ініціативою була створена галузева науково-дослідна колієвипробувальна лабораторія, яка стала видатним науковим центром, що вивчає питання взаємодії колії та рухомого складу. Окрім того він був дуже талановитим лектором. Його конспекти лекцій і досі зберігаються в архівах музею ДПТУ, а курс лекцій «Верхнее строение пути» навіть на багато років став найкращим підручником для студентів будівельного факультету.

Станіслав – людина, для якої ДПТ – не лише спосіб здобути вищу освіту, а й можливість отримати від життя все по максимуму. Він – нестримний вулкан енергії, ніколи не зупиняється на досягнутому, завжди йде тільки вперед, «крізь терени до зірок». Хлопець не лише сам намагається вчитися на відмінно, а й залюбки допомагає іншим. Влітку він не на сонші засмагає, а працює провідником. Адже потрібно з чогось починати. У подальшому житті мріє побувати у найвіддаленіших куточках світу. Його дитяча мрія-це Діснейленд. Він вдячний всім, хто його підтримує та допомагає.

Мельничук Ірина Ігорівна, студентка 542 групи факультету «Організація будівництва залізниць»

Отримує іменну стипендію ім. М.Р.Юшенка. Микола Романович – доктор технічних наук, професор, автор розробки проєктів великих сортувальних гірок, ректор ДПТУ з 1958 по 1971 роки. На базі кафедри «Станції та вузли» під його керівництвом була створена галузева гірково-випробувальна лабораторія, яка разом з кафедрою займала провідне місце в науковій діяльності ДПТУ. За час його керівництва з'явилися безліч ДПТівських новобудов (житлові будинки, геодезичний полігон, плавальний басейн та інше).

Ірина не лише гарно вчиться, а й бере активну участь у житті факультету. Дуже любить спілкуватися з людьми, дізнаватися щось нове, невідоме, цікаве. Підтвердженням тому є подорож до Америки завдяки міжнародній програмі студентського обміну «Work and Travel». Ірина – натура творча. Закінчила музичну школу по класу балалайка, але грає ще й на фортепіано. Віддає перевагу плаванню і баскетболу. Дівчина мріє у майбутньому жити за кордоном та... мати власний автомобіль, обов'язково придбаний на самостійно зароблені кошти!

Дворниченко Олександр Сергійович, студент 631 групи факультету «Промислове та цивільне будівництво»

Отримує іменну стипендію ім. М.М.Сахновського. Михайло Михайлович – доктор технічних наук, професор, державний експерт Держбуду та лауреат державної премії СРСР, видатний вчений в галузі будівельних конструкцій. Він працював у 30 різних комісіях, які розглядали екстраординарні випадки на виробництві, та був першим завідувачем кафедри «Будівельні конструкції». За цей час на кафедрі було створено наукову школу, визначальний науковий напрям якої – попередження аварій будівельних конструкцій та розробка технічних рішень для збільшення строків їх експлуатації.

Олександр – завзятий спортсмен. Плавання, бодібілдинг, пауерліфтинг – сенс його життя. У майбутньому мріє стати майстром спорту та доктором технічних наук. За свої здобутки у навчанні Олександр вдячний викладачам ДНУЗТ та батькам, які підтримали його вибір. Хлопець із задоволенням бере участь у найрізноманітніших олімпіадах. Після закінчення навчання мріє працювати за спеціальністю, щоб отримати знання застосувати для розбудови нашої країни. Бажає всім студентам радіти кожному дню та кожній парі, яку не проспав.

Слюнченко Олександра Сергіївна, студентка 935 групи факультету «Технічна кібернетика»

Отримує іменну стипендію ім. Є. О. Патона. Євген Оскарович – досвідчений вчений, академік, засновник мостового факультету в ДПТІ та творець найкращого у світі музею мостів, якого ще називають «Почесним батьком ДПТУ». За роки його діяльності у Радянському союзі почали діяти 28 нових зварних металевих мостів, серед яких київський міст, який носить ім'я Є. О. Патона. А мостова ферма, що знаходиться за навчальним корпусом ДПТУ, є унікальною великомасштабною моделлю прогонової будови, створеною цим талановитим мостобудівником.

Олександра – дівчина старанна, намагається навчатися і працювати так, щоб не розчарувати своїх викладачів, не осоромити звання студентки, яка отримує стипендію ім. О.О.Патона. Не дарма Олександра – староста групи та голова Комісії з аналізу успішності студентів. Вдень вона повністю присвячує себе навчанню, а ввечері поспішає на тренування, адже вона танцює в групі підтримки «БК Дніпро». Крім того, Олександрі цікавлять зачіски та модельний бізнес. Вона не хоче бути слабкою, щоб не зійти з обраного шляху.

Преподобний Сергій Олегович, студент 942 групи факультету «Технічна кібернетика»

Отримує іменну стипендію ім. В. А. Лазаряна. Всеволод Арутюнович – доктор технічних наук, професор, академік АН УРСР, заслужений діяч науки УРСР, лауреат Державної премії УРСР і премії імені А. Н. Динника АН УРСР, педагог, завідувач кафедрою будівельної механіки ДПТУ, засновник та керівник Дніпропетровського відділення Інституту механіки АН УРСР, фахівець в області теорії пружності і зокрема, динаміки і міцності рухомого складу залізниць. Він творець сучасної динаміки потяга і теорії стійкості руху рейкових скіпажів, автор 334 наукових праць, у тому числі 23 авторських посвідчень і патентів, 8 монографій, 5 підручників і навчальних посібників.

Захоплення всього життя Сергія – це його професія, котра тісно пов'язана з програмуванням. Хлопець дуже здібний, не боїться життєвих труднощів та перешкод. Полубляє всілякі головоломки та задачі. Звісно ж не прості, а такі, за котрі до нього ніхто не ризикував братися. Сергій задалегідь поставив перед собою мету – вступити до ДНУЗТ. І, як ми бачимо, досягнув її. Його мрія – знайти роботу, на яку йдеш з посмішкою, а повертаєшся із задоволенням.

Іменна стипендія міської ради Дніпропетровська

Іменна стипендія міської ради призначається студентам-відмінникам (середній бал не нижче 5,0) денної форми навчання, які беруть активну участь у науковому, культурному та спортивному житті навчального закладу та міста. Особливо важливою для отримання цієї стипендії є активна громадська позиція на рівні університету та Дніпропетровська.

Таку стипендію отримують три чарівні, розумні дівчини, три Олени – Мороз Олена, студентка 643 групи факультету ПЩБ; Мілка Олена, студентка 955 групи факультету ТК і Данилова Олена студентка 541 групи факультету ОБЗ.

Мороз Олена – напрочуд енергійна людина. По-перше, вона спортсменка (з шести років займається баскетболом і очолює збірну команду ДПТ). По-друге, Олена голова Студентської ради першого ґуртожитку, а також представляє інтереси Студрад усіх ґуртожитків на рівні університету. «Собака – найкращий друг людини», – так вважає Олена. Вона дуже любить цих пухнастик, смішних та милих створінь. У неї вдома поки що лише двоє домашніх улюбленців, але згодом вона планує набагато більше!

Мілка Олена добре володіє організаторськими здібностями, займає посаду секретаря Комітету у справах сім'ї та молоді університету (КССМ). З першого курсу бере активну участь у всіх факультетських та університетських заходах. Безпосередньо очолює проєкт КССМ «КССМ-Туризм» та штаб провідників факультету «Технічна кібернетика», а також є заступником голови штабу провідників університету. З 2010 року Олена – депутат Дніпропетровської молодіжної ради при міському голові V скликання.

Данилова Олена – це просто супер активна дівчина! Кількість її посад на факультеті ОБЗ дивує: голова Студентської ради, Комітету у справах сім'ї та молоді, штабу провідників, представник від студентів на Вченій раді університету! А якщо ще згадати, що вона встигає отримувати другу вищу освіту, чудово танцює та смачно готує, і з великим задоволенням була актором у студентському театрі «Bubamara», то виходить, що Олена «без коментарів»!

Іменна стипендія Жовтневої районної у місті Дніпропетровську ради

Іменна стипендія Жовтневої районної ради призначається студентам, які на «відмінно» та «добре» склали сесію (середній бал не нижче «4,0») та, що найголовніше, – займають активну громадську позицію на рівні університету і району.

Отримала таку стипендію **Ванжа Алла**. Небезпечна стипендіатка. Займається тхеквондо, стрільбиною в бойовому тирі, чотирьохразова чемпіонка ДПТУ та неодноразовий призер з плавання на обласних та міських змаганнях. Крім того, встигає вчитися в магістратури та отримує другу вищу освіту. А коли з'являється вільна хвилинка, Алла організовує «Студентську весну» на своєму факультеті або готує (до речі, найкраще вдаються їй її улюблені суши!).

Обласна іменна стипендія

Обласна іменна стипендія надається студентам денної форми навчання, які навчаються на «відмінно» та «добре» (середній бал не нижче 4,0) за особливі успіхи у науковій, культурно-масовій, спортивній діяльності. Та найважливішим для отримання цієї стипендії є активна громадська позиція на рівні університету та області.

Таку стипендію у 2 півріччі 2011/2012 н.р. отримує **Клопінський Павло**, студент механічного факультету група 347. «Вільний час? Ні-ні, не чув!», з усмішкою відповів Павло, бо очолює Комітет у справах сім'ї та молоді на рівні нашого університету. Мільйон проєктів, турбот, а треба ще встигнути і до друзів, і на пару... Якщо фарбувати стіни у кімнаті, то у помаранчевий, фіолетовий, синій і власноруч. Якщо дарувати букет дівчині, то не з квітів, а з цукерок. Ось така неординарна особистість.

Сотні школярів

завітали до університету, щоб визначитися із майбутньою професією

7 квітня в Дніпропетровському національному університеті залізничного транспорту імені академіка В. А. Лазаряна відбувся День відкритих дверей. Ознайомилися з напрямками підготовки та умовами вступу прийшли сотні школярів та батьків. До них із привітальним словом звернувся ректор університету професор Олександр Пшінько. Він розповів про переваги навчання саме у цьому університеті. По-перше, це єдиний національний залізничний університет, у якому працює висококваліфікований колектив, а це близько 60 докторів наук та майже 400 кандидатів наук. По-друге, вищ отримав визнання європейської спільноти. Магістри, аспіранти мають змогу пройти стажування у провідних країнах світу. Випускники можуть отримати два дипломи за різними напрямками, крім того, є можливість отримання диплома міжнародного зразка.

Як відзначив Олександр Миколайович, міцні фахові знання, практичні навички на виробництві, перше робоче місце, іменні стипендії найкращим студентам, можливість отримання звання лейтенанта на військовій кафедрі, насичене студентське життя – все це безперечної переваги нашого університету.

Після урочистих зборів відбулася презентація факультетів – майбутні абітурієнти мали змогу поспілкуватися з деканами, завідувачами кафедр, а також скласти пробний іспит із фізики та математики.

Ми поспілкувалися зі школярами, які прийшли в той день до

університету та поцікавилися, чому вони обрали саме ДПТ:

Денис Вознюк з Жовтоолександрівки Дніпропетровської області: «Я прийшов сюди за порадою друга Івана, який вчиться на факультеті «Технічна кібернетика». Вважаю цей напрямок одним із найперспективніших, сподіваюся вступити до університету, отримати міцні знання та знайти перспективну роботу».

Катерина Привалевська з Дніпропетровська: «Я навчаюся ще в 10 класі. Планую вступати на факультет технічної кібернетики, тому і прийшла поцікавитися, які потрібно буде здавати тести на ЗНО».

Дар'я Козочкіна з Дніпропетровська: «Я гарно навчаюся в школі, була неодноразовим переможцем олімпіад різного рівня. Мрію вступити на економічний факультет на спеціальність «Менеджмент організацій», а в майбутньому успішно працювати в туристичному бізнесі».

Олег Лисенко з Дніпропетровська: «Мій дід був машиністом, багато моїх родичів працюють на залізниці, тому я і вирішив продовжити залізничну династію, обравши факультет електрифікації ДПТУ».

Олександр Хурищиря із П'ятихаток: «П'ятихатський вузол – один із найбільших на Придніпровській

залізниці. Майже в кожній родині у П'ятихатках є залізничники. Я теж вирішив пов'язати свою долю із залізницею, мрію стати спеціалістом-електриком».

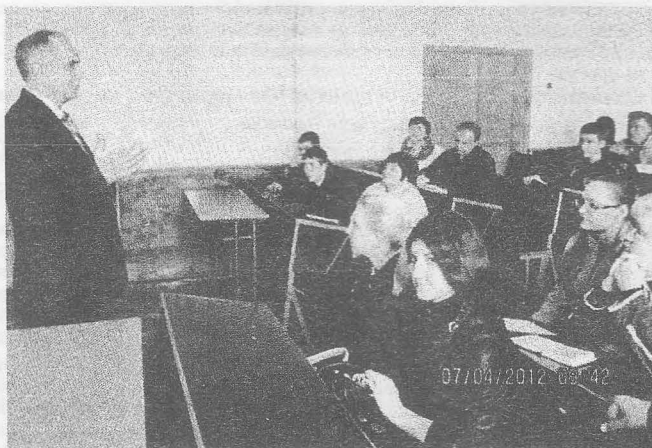
Володимир Чернишенко з Шахтарського: «Мені подобаються складні будівельні об'єкти, тому я й обрав факультет «Мости і тунелі». Мрію якнайшвидше стати студентом і потім працювати за професією».

Марія Усенко з Вольногірська: «Незважаючи на те, що мої батьки – лікарі і, мабуть, мріяли, щоб я продовжила їхню справу, я вирішила обрати залізничний напрямок та вступити на факультет «Управління процесами перевезень». Вважаю майбутню спеціальність перспективною та сподіваюся, що буду добре заробляти».

Влад Шишук із Кіровська: «Мої батьки – залізничники, я пишаюся ними і з гордістю продовжу нашу династію. Найкращим факультетом вважаю факультет «Управління процесами перевезень», тому і планую вступити на нього».

Ганна Гудзь із Кривого Рога: «Я дізналася про День відкритих дверей у ДПТі з Інтернету. Прийшла, послухала про факультет «Управління процесами перевезень» і мені сподобалися ті спеціальності, за якими тут можна навчатися. Планую вступати саме в ДПТ».

Олена Бондарук, Катерина Величко, Лариса Марценюк

Декан факультету ЕМТ проводить зустріч із абітурієнтами

Випуск підготовлений редакційною групою при Студентській раді: голова Студентської ради Оксана Гололобова, Олександра Храпко (гр. 1031-Б), Олена Бондарук (гр. 1021-А), Анастасія Тімова (гр. 931).

Засновник і видавець – Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна
Газета виходить щомісяця українською і російською мовами

Редколлегія: Коржовська П. (головн. ред.), Марценюк Л. В., Полюшко Г. В. (редактори), Горпиняк О. М. (коректор)

Адреса редакції та видавця: м. 1201, вул. Лазаряна, 2, м. Дніпропетровськ, 49010.
Контактні телефони: 33-58-96, 9-65 (ДПТ)

E-mail: todaj@dnit.edu.ua
Матеріалі розміщені на сайті:
<http://www.dnit.edu.ua>

Свідомо про державну реєстрацію суб'єкта видавничої справи ДП №1071 від 27.03.2003 р. Тираж 500 прим.
Газета випускається на благодійних засадах, розповсюджується безкоштовно

© ДПТ сьогодні. 2011